

Ավետիք Իսահակյան

Եղնիկները լուսաբացին

Եղնիկները լուսաբացին
Սուր ժեռերով անցկեցան,
Փրփրած լճին մեղմ նայեցին,
Լռիկ – մնջիկ անցկեցան:

Ա՛խ, իմ սերս՝ կանանչ – կարմիր,
Դառավ ինձի ցավ ու ցեց.
Ա՛խ, իմ կյանքս՝ զառ – վառ կարմիր,
Վիշտս կերավ ու մաշեց:

Ես ի՞նչ անեմ, ես ո՞ր չքվիմ –
Ընկնիմ չուերն ամայի. –
Երնե՛կ մեռնիմ, ու սիրտս ուտեմ
Գեղ ու գազան ամեհի:

Ա՛խ, եղնիկներ, դադար չունեմ,
Սիրտս՝ կրակ վառ – վառման,
Մարդիկ կուգան, ինձ կնայեն
Լռիկ – մնջիկ կանց կենան ...

1897

Ալեքսանդրապոլ